

ידיעות מעברות

י"ח בחשון תשפ"א | 5 בנובמבר 2020 | גליון 07 כרך 84

תוכן העניינים

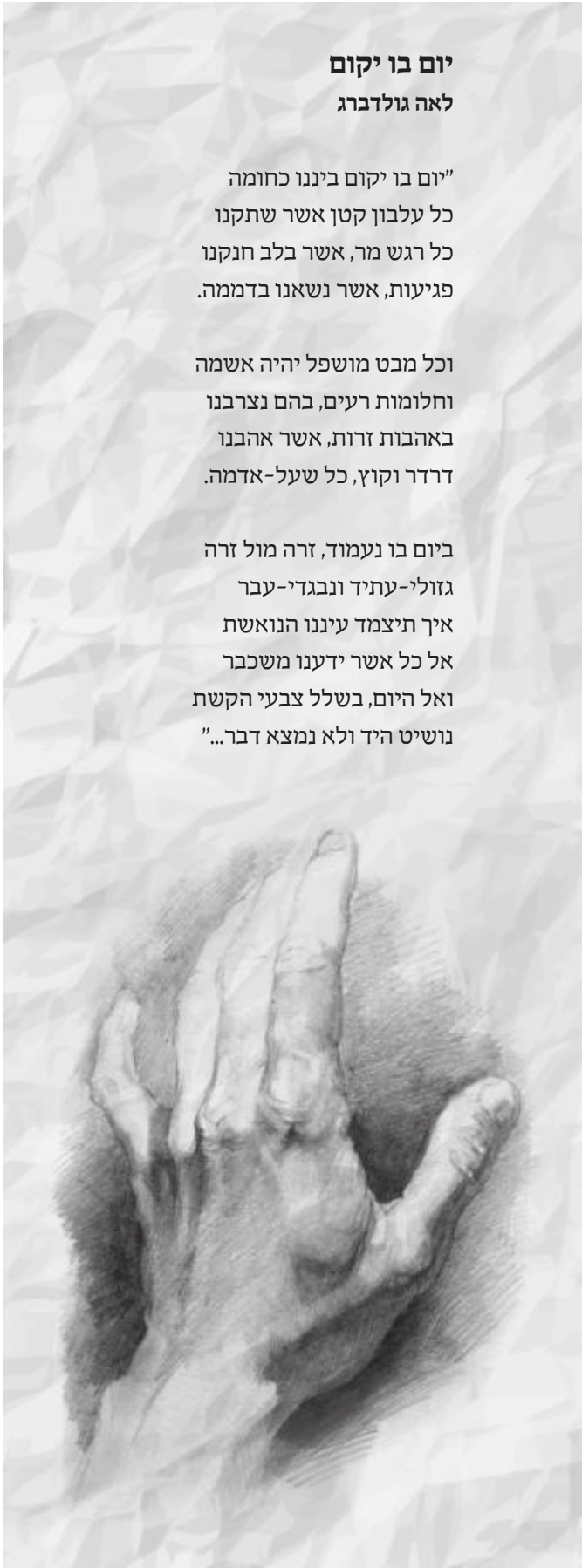
3	דו"ח משיבות המזכירות
5	סיכומי ישיבות ועדת משק
8	דיווח מהנהלת קש"ת
10	פרידה מאמנון גבעוני
15	נהיגת חורף
16	דעה על שימור מגדל המים ברמות חפר
18	ברכה לחג הקיבוץ מאת מיה שביט
19	על מיה שביט
22	הנוקמים - לזכר חיים מילר
23	סונטה בשניים - יהודה עמיחי
24	הפינה המוזיקלית - בלוז לימי קורונה
26	ברכות ואיחולים / עובר ושב
27	תודה לטלילה מאת יואל מרשק

יום בו יקום לאה גולדברג

"יום בו יקום ביננו כחומה
כל עלבון קטן אשר שתקנו
כל רגש מר, אשר בלב חנקנו
פגיעות, אשר נשאנו בדממה.

וכל מבט מושפל יהיה אשמה
וחלומות רעים, בהם נצרבנו
באהבות זרות, אשר אהבנו
דרדר וקוץ, כל שעל-אדמה.

ביום בו נעמוד, זרה מול זרה
גזולי-עתיד ונבגדי-עבר
איך תיצמד עיננו הנואשת
אל כל אשר ידענו משכבר
ואל היום, בשלל צבעי הקשת
נושיט היד ולא נמצא דבר..."

קיבוץ מעברות אבל על מותו של

אמנון גבעוני ז"ל

**ומשתתף בצערה של המשפחה:
אילנה, רינת, אפרת, ניר
וכל המשפחה המורחבת**

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שאול

חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמעון ברקוביץ

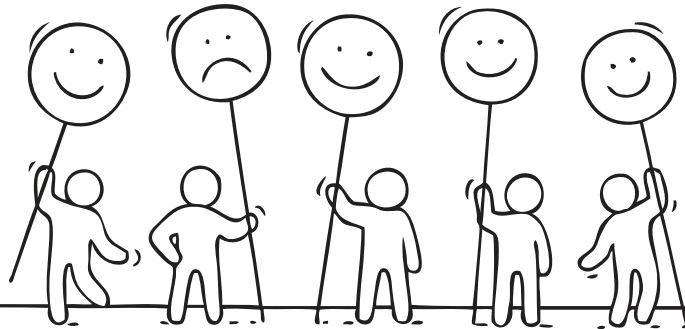
צילומי השערים באדיבות גליה פלד, ענבל

נקש ונאור וילק.

הציורים מאת: איציק סדן ויורם גרינבלט ז"ל

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

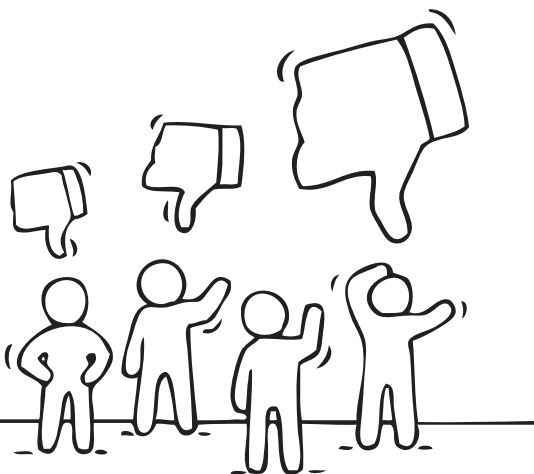
דו"ח מישיבות המזכירות

3) דיווח על פגישה עם צוות בית מנחם

ממלאי התפקידים נפגשו עם הצוות לאחר שזה משך את הצעתו לפני ההצבעה האחרונה. הועלו כל נקודות המבט השונות על ההצעה שהוצגה והיבטיה הכספיים ועל ההתנהלות סביב שיחת הקיבוץ ומשיכת הנושא מהצבעה בקלפי. הצגנו את העמדה שבית מנחם הוא פרט אחד ממכלול נושא שימור המורשת במעברות והנחלתה ויש לראות אותו ככזה ולא כנושא יחיד שעליו יקום ויפול הכל.

הוחלט < הקיבוץ יבצע סקר שימור במסגרת העבודה על התב"ע החדשה. במקביל נגבש הצעה למהלך רחב יותר בנושא שימור מורשת מעברות, בהתכוונות לשנת ה-90 לעליה על הקרקע. תבדקנה חלופות למיקום של 'אוזן מוזיקלית' וכן לשימור אתר בית מנחם בדרכים חליפיות.

סיכום ישיבות מזכירות מתאריכים:

12.10.20/1820 • 21.9.20/1720

1) הצעת לעדכון פנסית המטרה ושינוי גיל פרישה

ועדת משק וועדת פנסיה גיבשו הצעה לשיחת הקיבוץ לעדכון פנסית המטרה של מעברות מ- 4,300 ש"ח ל- 5,000 ש"ח. ההעלאה מותנית בהתאמת גיל הפרישה: גברים - 67, נשים - 65. לאה הציגה בשם מש"א הצעה להעלאה מדורגת של גיל הפרישה לנשים במהלך ארבע שנים, מתוך התחשבות בנשים שנמצאות לקראת פרישה.

הוחלט <

א. המזכירות מצרפת את תמיכתה להצעה להעלאת הפנסיה ועדכון גיל הפרישה. ועדת פנסיה תכין תקנון מפורט.

ב. המזכירות מאשרת את הצעת מש"א להעלאה מדורגת של גיל הפרישה לנשים עפ"י הטבלה שהוצגה.

2) דיווח בנושא מבודדים

נמסר דיווח לגבי החולים והמבודדים. מספר קטן של חברים אינם ממלאים את הנחיות הבידוד כלשונו. הדבר מחייב פניה אישית של ממלאי התפקידים ודיווח לשוטר הקהילתי על מנת שיתערב. הועלתה הצעה לפרסם את השמות לציבור.

הוחלט < לנקוט בכל הפעולות החוקיות על מנת שהחברים והתושבים יקיימו את הנחיות הבידוד לטובת בריאות כלל הציבור.

4) תקנון בנים וקליטה - המשך דיון

בהמשך לדיון במזכירות שהתקיים ב- 17.8, הוצגו נוסחים מפורטים של התקנונים אותם הכינו ועדת בנים וועדת קליטה.

הוחלט <

יש צורך בבדיקה נוספת של הנושאים הבאים:

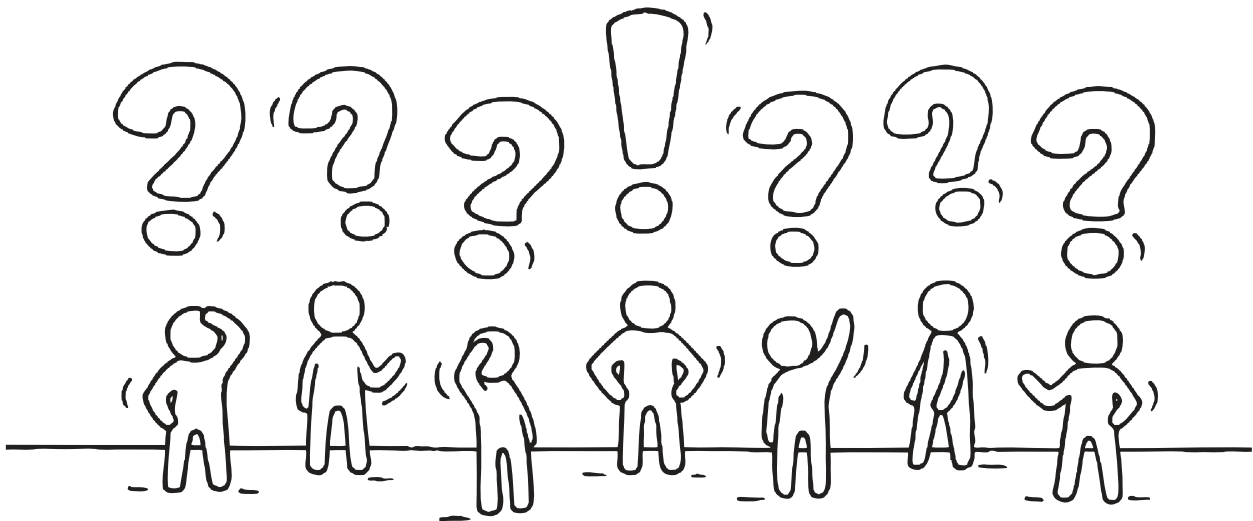
- א. עלות שכ"ד לבנים.
- ב. אופן רישום הבנים לצורך זיכויי מס ותאומי ביטוח לאומי בדיווחי הקיבוץ.
- ג. התייחסות למענק שחרור וחיסכון לכל ילד.
- ד. לצורך תקנון קליטה בלבד בנפרד מתקנון בנים - האם ניתן להבחין בין "מועמד בן" למועמד לקבלה לחברות שיתקבל דרך הקלפי כפי שמוצע.
- ה. חשיבה נוספת האם נכון לקדם את תקנון הבנים לפני מודל השינוי.

5) הצבעה על תיקון סעיף 102 בתקנון האגודה (הארכת קדנציה המזכירות ל-3 שנים)

ההצבעה הסתיימה ב- 303 תומכים, מול 69 מתנגדים. הושג רוב של 81.5% (בדרש 75%) אך לא הושג רוב של שני שלישי מחברי הקיבוץ (נדרשו 307 מצביעים תומכים).

הוחלט < לאור מספר התומכים הגדול והחוסר בארבעה קולות בלבד (!), המזכירות מגישה ערעור בפני השיחה ומבקשת הצבעה נוספת להשגת הרוב הדרוש לשינוי הסעיף בתקנון.

מסר: אבינועם גרינברג

קיבוץ מעברות משתתף בצערה של חברתנו
בתיה גל ומשפחתה
על מותו של אביה
חיים מילר ז"ל

קיבוץ מעברות משתתף בצערה של חברתנו
שושי ארן ומשפחתה
על מותו של אחיה
יוסי דהן ז"ל

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 07.09.20 (1120)

1. סיכום חצי שנתי תרימה

מולמנים: יו"ר הדירקטוריון - מילקי, מנכ"ל תרימה - רן
מילקי מסביר שיש לקורונה השפעות לחיוב ולשלילה על תוצאות תרימה.

עסקו בנושא המימון ופיתוח עסקי בנוסף לכלל המעבר לשטח התעשייה, הבנייה של הייצור והרצת מכונה חדשה.

רן מציג מצגת ביחד עם רונן בר ניר שמסביר את התוצאות המספריות:

- הכנסות גבוהות מול שנה שעברה ומהתחזית.
- השנה אין עבודה לאוניפארם ואין מכירות של קו תרימה. למרות זאת, המכירות של מוצרי תרימה גדלו מאוד. עיקר הגידול משויך לגידול במלאים בקופות החולים לאור הקורונה.
- הרווח נובע מפעילות + שיוך הוצאות מו"פ שונה + רווח מסיום הגישור עם מדיק תרים.
- במאזן יש גידול במלאי וגידול ברכוש לאחר המשך השקעות. כמו כן יש גידול בלקוחות לאור משיכות גדולות של קופות החולים וכן קיטון במזומנים.

רונן מציג את מצבת ההלוואות וחלוקה בין הלוואות זמן קצר וארוך.

רן מסביר על מספר נושאים:

- מעבר מבית יעקובי, אבן יהודה לשטח התעשייה שלנו. המעבר יצור חיכוך משנת 2021 של כ-1.6 מיליון ש"ח בשנה. המהלך הוא חלק ממעבר כל תרימה לפארק התעשיות שלנו. המצגת מלווה גם בתמונות מהאתרים המחודשים.
- עדכונים: שיווק ומכירות - מכירות החציון השני - יהיו פחות טובות מהרבעון הראשון והצפי לסוף שנה - נראה לפי המתוכנן.
- מדיקתרים - נחתם הסכם פשרה שמביא לתרימה רווח/דיבידנד של כשני מיליון ש"ח.
- פריוריטי - בתחילת יולי, עלתה מערכת ERP חדשה בתרימה - הרבה קרדיט לצוות IT.
- העברת תשלומים למעברות - יש עליה בשכ"ד ובעבודת חברים - נושא שתרימה שמה עליו דגש.

רן מסביר על שלושה מאמצים עיקריים בתרימה:

- בינוי חלקים ב' ג'
- מו"פ - פיתוח מוצרים
- פיתוח עסקי - הסכם שיתוף פעולה עם מספר חברות מחו"ל לרישום ויבוא מוצרים שלהם לארץ.
- כל המהלכים הנ"ל יבשילו בעוד שנה וחצי - שנתיים, ולזה צריך סבלנות.
- לשאלה לגבי הקיטון בתוצאות המו"פ - עונה רונן, שהחלט לרשום חלק מתוצאות הפיתוח כהשקעה שמופחתת על פני שנים.

2. סיכום חצי שנתי 2020 - קיבוץ מעברות

מולמנים: מילקי, מנכ"ל תרימה (רו"ח)

נקודות מרכזיות:

- הפסדים בשוק ההון, בקיבוץ ובמוצרי מעברות (מימון)
- בקהילה יש רווח בתקופה
- פחת גדל בעקבות ההשקעות
- מטעים - תוצאות יפות.
- בבניה - טרם סיימו פרויקטים גדולים השנה.
- הרבעון השני טוב מהרבעון הראשון, בעיקר בגלל שוק ההון והוצאות המימון.
- חוב לחברים עולה בעקבות חלוקת בונוס וירידת צריכה של החברים בהשפעת הקורונה.
- מלאי גדל במתכת מעברות ובבניה והנדסה.
- קרנות השתלמות, חסכון לצעירים ותיקי השקעות הפסידו כסף כמו גם במפ"ל (שמחוץ למאזן)
- במתכת יש הוצאה על סיום התביעה של חברת אביטל.

דו"ח רווח והפסד:

- הכנסות עבודה - ניתן לראות את השפעת הקורונה.
- רווח הפעלה של 2.5 מיליון ש"ח, זה טוב לעומת שנה שעברה ולעומת התחזית.
- הפסדי מימון
- גידול בהכנסות ממוסך מאיר (לפי הסכם), הכנסות מתאגידים שונים.

תזרים מזומנים:

- מזומנים מפעילות שוטפת + דיבידנד נתנו כסף להשקעות וחיידוש הלוואות מול החזר הלוואות.

רונן מציג את דוחות הקהילה והתמחיר:

- עבודת החברים לפי תמחור מעודכן, שירותים מתרימה ומטרנה - עברו רק 30% לקהילה.
- מוצרי מעברות - ירידה בשכר עבודה עקב יציאת עובדי המעבדה.

סיכום ישיבה מתאריך: 14.09.20 (1220)

1. סיכום חצי שנתי מוצרי מעברות

מאת: יו"ר דירקטוריון - אריק שור

אריק שור פותח לגבי דוחות חצי שנה ראשונה 2020. ניהול טוב מול אתגרי הקורונה. החברות כל אחת בנפרד עם ביצועים טובים.

אפרת גילת מציגה סיכום של חציון בעשייה בכל חברה. צמיחה בהכנסות ברווח התפעולי מול 2019. יש לזכור שהרווח התפעולי לפני הוצאות Dayzz. בהשוואה לתקציב מאד דומה בהכנסות אך ברווח הגולמי ירידה מהתקציב בעיקר בנושא אלגיה.

ברווח התפעולי טוב יותר מהתקציב לאור חסכוניות בגלל הקורונה.

לחלק מהפעילויות הקורונה עשתה טוב.

זינוק בכל המכירות on line בעיקר אצל מדילינק.

ביופס נהנתה מיתרון לוגיסטי והגעה לשוק.

אתגר גדול בהעברת פעילות אנליט לפולין, התקנת והרצת הקווים החדשים בפולין.

מהלכי הפיתוח העסקי "נתקעו" בתחילת הקורונה וחזרו למסלול רק בחודשיים האחרונים. ההתמקדות כרגע היא בעסקים או מוצרים שיעצימו את הפעילויות שלנו.

בגלל הקורונה ביופס דחו את השקת המותג הפרטי החדש שלהם URBAN.

- מטרנה - ירידה עקב מעבר עובדים לאסם והשפעת קורונה.
- תרימה - תוצאות יפות
- מטעים - מפוצלים לשלוש פעילויות: מטעי מעברות, העוגן וויתקין. תוצאות יפות מאד!
- אנדי מציין את הביצועים היפים של צוות המטע - מקום ראשון בכל מטעי גרנות!
- מוסך - נפגע מתקופת הקורונה אבל עדיין מרוויח.
- מתכת מעברות - רבעון ראשון נמכרה מכונה לתמ"ה
- בניה והנדסה - בגמר פרויקטים נראה הכנסה יפה.
- חשמל סולארי - עלייה בעקבות ההשקעות בגגות חדשים.
- ענפונים - שלוש יזמויות עם תוצאות יפות: שי קדמי, הקטור צימנט, כלביה.
- ענפי עזר - הוצאות גדולות ברשת המים (תיקון מהעבר)
- תחבורה - נפגעה מחוסר יציאה לעבודה של עובדי החוץ בזמן הקורונה.

קהילה

- יש חסכון משמעותי בהוצאות משותפות והכנסות לא ירדו באותו יחס.
- עיקר החיסכון בתרבות, בריאות וחינוך. - הכל בעקבות הקורונה.
- יש מעט הוצאות (יחסית) על קורונה

רוני מציג מצגת על התוצאות בצורה גרפית:

- סה"כ הקהילה ברווח של 1.2 מיליון ש"ח
- מציג גרף של עלות ממוצעת בקהילה לחבר.
- כמו כן, הוצג שקף על השפעת הקורונה על הקהילה.

באלטמן השיקו מספר מוצרים חדשים. באנליטי יש גידול במוצרי הגומי ועומדים בביקושים. הערכה לסוף שנה הכנסות מאד דומות לתקציב ורווחיות תפעולית מעל התקציב.

יריב גרינברג - מציג את המצגת הפיננסית: קפיצה ב- EBITDA.

ברווח הנקי יש הפסד לאור הביצועים הגרועים של שוק ההון. בינתיים ממשיך התיקון כלפי מעלה בשוק ההון ובהתאם בתיקים. בגלל המעבר של אנליטי לפולין יש הפסד בשתי החברות בגלל עלויות כפולות והרצת הקווים בפולין. מדילינג עדיין מפסידה למרות הגידול היפה בהכנסות בגלל הקורונה. באלגיה חציון לא טוב מאחר שמפעל הייצור נסגר לתקופה. הרבעון השלישי נראה הרבה יותר טוב. DAYZZ הוציאה הרבה עובדים לחל"ת ועובדת להשלמת הגיוס עם תקציב מאד רזה.

במאזן רואים שהחברות קנו מלאים בהערכות לגל השני ולסגר נוסף שאכן מגיע.

יריב מציג גם את החיסכון עם המעבר לחברה פרטית. כרגע רואים חסכון של 1.6 מליון שז - (מאד דומה לתכנית). יריב גם מציג את הגרף של העברות הכספיות מהמפעל לקיבוץ.

חטיבת בעלי החיים מראים גידול ברווח התפעולי מעל התחזית ומעל שנה שעברה. (למרות שחיקה של הלירה הטורקית). חטיבת תוספי התזונה מאד קרובה להכנסות

המתוכננות, הקורונה קצת עצרה את הכנסת הקווים החדשים בפולין. אלגיה מכירות חזקות בגלל קורונה בסין, בהמשך הייתה בעיה במערך הייצור שפגע בחציון. מחודש מאי מייצרים בצורה הרבה יותר טובה ומאז הרווח הגולמי הולך ומשתפר.

שאלה על גידול ההלוואות? הגידול נובע מכך שלא לקחו כסף מהתיקים בגלל הירידות בבורסה, כמו כן הצטיידות המלאים לגל השני בהלוואות on call.

2. עדכון על פרויקט רמות חפר.

כרגע נמצאים שני קבלנים באתר, קבלן התשתיות מסיים את הכבישים העוקפים וחלק מהחניות, הוא יסיים באוקטובר ויחזור שוב לאתר לקראת הקיץ לסיום חלק א' של הפרוייקט. הקבלן מאד איכותי וכיחד עם המפקח של JM עושים עבודה טובה.

בנוסף עובדת גם חברת הקבלנים מ.מ. שבונה את הדירות. אופיר דיווח על התקדמות בהוצאות על פי התוכנית וכרגע לא צפויים לחרוג מהתקציב הכללי. נהיה כמובן יותר מדויקים בסיום שלב א' של הפרוייקט.

מסרו: ריבה ואנדי

דיווח מהנהלת קש"ת

7 בספטמבר 2020

נושא הישיבה: סיכום חציון ראשון 2020

החציון הראשון מאופיין באירוע הקורונה והסגר שהתחיל באמצע מרץ וליווה אותנו כחודשיים. בתקופה זו חלק מענפי השירות המשיכו לעבוד כרגיל וחלקם נסגרו או הקטינו פעילות. שכירים יצאו לחל"ת והבודדים שנשארו עבדו בעומס גדול יותר מכרגיל בשל המחסור בעובדים. הכנסות מעבודה ירדו בכ - 700,000 ש.ח. לעומת זאת ישנה ירידה בהוצאות של פעילויות בגלל הסגר. הקהילה מסיימת את החציון בעודף של 1,200,000 ש.ח. מנהלי ענפי השירות הגיעו להציג את ענפיהם:

1. כלבולית

מציג: חיים אילון

בחציון הראשון עלה הפדיון החודשי, חברים רבים חזרו לקנות בקיבוץ כי לא יכלו לצאת. יחד עם זאת הגדלנו את מגוון המוצרים כגון עוף טרי, מוצרים טבעוניים ועוד. התוצאות טובות והענף נמצא ברווח בסוף החציון.

צוות: רוב השכירים היו בחל"ת בתקופת הקורונה ואותם החליפו חברים או צעירים מהקיבוץ שהוכיחו שהם עובדים נהדר ותרמו המון להתנהלות המקום גם בתקופה עמוסה וחריגה זו. מספר שינויים בתקופה זו בכח האדם בכלבולית. כיום הצוות מוצלח ועולים על דרך משופרת מבחינת השילוב ורמת העובדים, ישנה יציבות יחסית. ישנה התלבטות תמידית האם להשאיר צעירי/חברי קיבוץ שבאים לתקופה תחומה בזמן ומאלצת אותנו כל הזמן להחליף עובדים, או לקחת שכיר שמגיע לעבוד אצלנו שנים רבות וישנה יציבות.

בתשובה לשאלה על גובה המחירים הסביר חיים שכוה המיקוח שלנו מול חברות הענק כמו אוסם ותנובה, הוא קטן מאוד בגלל שאנחנו לקוח קטן בשבילם. מול ספקים אחרים מקבלים מחירים טובים יחסית.

חיים נשאל על ההבדל בין סיכום הרבעון שבו היה רווח גבוה בהרבה מסיכום החציון בו הרווח ירד. ההסבר שניתן

בישיבה שלא נרשמו כל החשבונות של קניות ברבעון הראשון והן נרשמו ברבעון השני. הנושא ייבדק.

הועלתה בפני חיים החשיבות וההקפדה על סימון כל המוצרים. לדברי חיים עיקר הבעיה במוצרי החלב, קשור בהתארגנות הפנימית של החנות. הנושא בטיפול ונעשית פעולה שמטרתה להגיע לכך שכל המוצרים יהיו מסומנים.

2. קומונה

מציג: איתן מ-16

בצוות הקומונה עובדים בשתי משרות מלאות וחצי משרת ניהול. בנוסף עובדת פנסיונרית שאיננה רושמת שעות ומגיעה חלקית. כמעט שאין שינוי בהכנסות ובהוצאות של הקומונה - עבדו רגיל בתקופת הקורונה. אתי מציינת ששנים רבות לא התעדכן המחיר לקילו כביסה.

3. מכנסה

מציג: אורנית שגב

צוות המכנסה כולל את אורנית שעובדת מלא, משרת עובד/ת שעושה גם את ההובלות לקומונה ופנסיונרית. לא היה שינוי משמעותי בתקופה זו מבחינת חברי הקיבוץ. באופן כללי ישנה ירידה בגלל שהמפעלים מעבירים פחות כביסה. אורנית ואתי מציינות את המרדף התמידי אחרי עובדים מתאימים. שתי הפעילויות עמדו בתקציב.

3. ענפי התחזוקה

מציג: יאיר חשון

העבודה במחלקת התחזוקה מאוד אינטנסיבית, ולכך תורמים פרויקטים, ביצוע תכנית השקעות, מעברי דירות רבים והכנת דירות המעבר בגינם. ב-6 החודשים הראשונים של השנה האזרחית, ישנה חריגה בתקציב בשל העומס הגדול. בסוף יולי כבר רואים הקטנה משמעותית של הגירעון כאשר נקודת האיזון צפויה להגיע עם תוצאות אוגוסט. מדיניות העבודה בדירות המעבר, ככל שניתן, היא יישור קו תשתיתי מלא ולא טיפולים נקודתיים.

פרויקטים מחוץ לתחומי האחזקה הקלאסית שאנו עוסקים בהם השנה:

השנה הבריכה מאוד עמוסה כי כולם נשארו בארץ ובקיבוץ. הקושי הגדול נבע מהנחיות חדשות שהיה צריך לנהוג לפיהן. הנחיות שהשתנו וחברים שניסו לעקוף החלטות והגבלות כניסה. שחר עמד מול כולם ועשה ככל יכולתו לשמור שיעמדו בהנחיות. הרגישות של החברים הייתה גבוהה במיוחד ולא היה פשוט בכלל להתמודד מול הפניות.

שחר העלה רעיון, להשאיר את הבריכה פתוחה גם בחורף לפעילות ספורטיבית סביב הבריכה. כמוכן שהדבר מחייב סגירה של הבריכה עצמה. זוהי תוכנית מסגרת ובקש"ת ממליצים לשחר לקדם תוכנית שתאפשר ביצוע של הרעיון.

נאמרו מילות תודה והערכה לשחר על שנים רבות של השקעה עצומה, שמירה על בריכה יפה, מטופחת ומזמינה שכיף לבוא אליה ואנחנו גאים בה מאוד. מאחלים המון כוח להמשך.

.....
5. נוי וחצר

3M: רס

בכל החציון עבדנו בנוי רגיל לגמרי. זו השנה השנייה שעובדים בצוות מצומצם יחסית מאז שעופר חלה ויצא ולא הוחלף. למרות העבודה הרבה הצוות מצוין, עושה את כל העבודות כולל כיסוח הדשאים באותה יעילות ועם אותו רצון לתת שירות טוב. נקנתה מכסחת דשא חדשה שאושרה בתוכנית השקעות לשנה זו.

פרויקטים שנרשמים על חשבון ההשקעות של הבנייה החדשה נרשמות כהכנסה לענף. ככל שיש יותר פרויקטים כך גדלות ההכנסות ויורד התקציב מהקהילה.

נאמרו שבחים ותודות לרם ולצוות, הקיבוץ מאוד מטופח ויפה, הרמה גבוהה ביותר וכל מי שמגיע מתלהב. מאחלים שתמשיכו כך.

תודה לכל מנהלי הענפים שעושים עבודתם במסירות רבה גם בתקופות הקשות העוברות עלינו. סיכום החציון ימשך בישיבה הבאה.

רונית ואפרת.

- החלפת שיטת חימום המים בכל הבתים והדירות בקיבוץ - הפרדות ממערכת חימום המים המרכזית (קיטור לשעבר) ומעבר למחממי מים על גז מצוברים. עד סוף שנה זו מקווים להגיע ל-70-80 בתים שעברו הסבה. פרויקט זה יימשך מספר שנים. מחלקות האחזקה, החשמל והמים עוסקות בכך באופן ניהולי ותפעולי.
- הפרדת מוני מים בדירות מעבר וסיום ההפרדה בשכונת כפר חיים.

ישנן פניות רבות לתחזוקה ועושים מאמץ גדול להיענות לכולן. מטפלים קודם כל בצרכים הדחופים (תיערוף נקבע ע"י התחזוקה) בזמן המהיר ביותר שניתן.

בשנה הזו עובדים לצד העובדים הקבועים גם עובדי קבלן אשר ממלאים את הצרכים המקצועיים. המשך ההעסקה ייבחן בסוף השנה.

מספר דירות עומדות כרגע פנויות בגלל הגרעון שנוצר בתקציב, יחד עם זאת הלחץ גדול. השנה בגלל הקורונה, רבים חוזרים לקיבוץ וצריך להכין את הדירות במהירות, אך עד כה התקציב היה מוגבל ולכן לא כולן טופלו בו זמנית. אין אפשרות לקבל גם איזון תקציבי וגם העסקת מספר קבלנים - ללא תוספת תקציב.

מבקשים את אישור קש"ת להוסיף תקציב לתחזוקה על חשבון ענפים שלא השתמשו בכל התקציב בגלל שנה מיוחדת זו. התקציב הנוסף יגיע בעיקר מתקציב תרבות וחגים (כסף שלא השתמשו בו בחציון הראשון) ומתקציב הגיל הרך (שהיה סגור במשך חודש). בקש"ת מבקשים לראות תוכנית לשיפוץ הדירות שעומדות כרגע פנויות ומוכנות לעבודה.

החלטה:

מעבירים עד 500,000 ש"ח לשיפוץ דירות מעבר ע"פ תוכנית שתוצג לקש"ת.

.....
4. בריכה

3M: עמר ארז

פתחנו השנה באיחור בגלל הקורונה אבל בתקופה זו המשכנו לעבוד ולהכין את הבריכה, לכן ההוצאות דומות להוצאות בשנה הקודמת.

פרידה מאמנון גבעוני

דברים שכתבה אילנה ליום הולדתו השמונים של אמנון

כבר קרוב ל - 60 שנה! (לא יאמן) אמנון ואני ביחד. הכרנו בצבא בדיוק ביום ההולדת ה- 19 שלי. אמנון בא לבקר אותי בצבא וכשהלכנו לטייל בערב במחנה הצבאי, אמנון שאל אותי בת כמה אני? וכשאמרתי לו הוא נשמע מאוכזב: "מה כל-כך מבוגרת???" התחתנו באופן רשמי בגלל שנסעתי לפסטיבל הנוער בוורשה ועדיין נותרו לי חודשיים לשרות הצבאי. רק התחתנו וכבר נפרדנו, אני נסעתי לפסטיבל ואמנון נשאר לעבוד בטרקטורים הגדולים. היינו תקופה קצרה בעין שמר (4 חודשי "שרות" שאמנון "תרם" לעניין) ואחר כך באנו למעברות. היה לי ברור שזאת התחנה הסופית, אמנון לא חשב שאי פעם יעזוב את הקיבוץ שלו.

מצאתי במעברות משפחה חמה ואוהבת, היה בינינו קשר של אהבה מהרגע הראשון כשנכנסתי לחדר של בוקיזה ואיזיו. רמי היה לכל אורך השנים אח וחבר קרוב מאוד לאמנון, היה ביניהם קשר שלא מצאתי

אצל הרבה אחים אחרים, בקי שהייתה האחות הקטנה אהבה מאוד להיות בין שני האחים, פעם על ברכי האחד ופעם על ברכי השני, היא הייתה מאוד גאה בהם. לי בקי הייתה ועד היום, אחות, בתחילה אחות קטנה ובהמשך אחות חברה לכל דבר ותמיד אני אהבתי ואוהבת לשמוע מה יש לה להגיד ולהתייעץ איתה ועם אבנר בהרבה נושאים. בשנים יותר מאוחרות רמי סיפר למשפחה שיש לו חברה, דליה. ומאז גם דליה (כמוני) בת משפחה.

עם דליה הייתי שותפה ללא מעט הכרעות קשות שלה בעבר. יחד עם בוקיזה עשינו כל מה שיכולנו לעשות שדליה ורמי יישארו עם המשפחה במעברות ואף פעם לא הצטערנו שהצלחנו.

ב-1956 פרצה מלחמת סיני. זאת הייתה תקופה שכולנו: בוקיזה, איזיו, אני ואיתנו כל המשפחה דאגנו מאד. אני מזכירה לכם שלא היו אז טלפונים והקשר היה מועט, אם בכלל... אמנון יצא כעשרה ימים לפני המלחמה וחזר רק כשזו נגמרה. יום אחד אני רואה את בוקיזה ממהרת עד גן הירק שבו עבדתי, מנפנפת לי ביד עם מעטפה. אחרי כשבועיים של דאגה הגיע סוף סוף מכתב מאמנון ולמרות שזה היה מכתב ישן היה זה האות הראשון ממנו, איזו שמחה!

ב-1959 נולדה לנו רינת וכשהיא הייתה בת שלוש קרו שני דברים בו זמנית: אני הלכתי ללמוד בסמינר הקיבוצים ואמנון נבחר לריכוז משק, הוא היה רק בן 28... אני זוכרת שרמי אמר לי (בבריכה) בקול מודאג "לאמנון יהיה קשה להיכנס לנעליים של חיימיקו" (שהיה מרכז משק לפניו), אבל שמחנו לגלות שהסבלנות שלו והיכולות שלו לא נפלו מקודמו.

המשפחה שלנו גדלה: לדליה ורמי נולדה אורית. ב-1965 נולדה לנו אפרת וב-1967 פרצה מלחמת ששת הימים. שוב פרידה קשה, אמנון יוצא אבל הפעם שתי הבנות שלנו עזרו לי להתמודד עם הדאגה הגדולה לאמנון (עדיין לא היו טלפונים). ב-1968 נולדה לדליה ורמי נירית והתחלנו להרגיש ממש חמולה. ב-1969 נולד לנו ניר. היו המון דאגות עד שניר נולד והן כמעט פסקו כשהוא נולד והתאושש. באותה שנה אחרי ניר, שחר נולד לבקי ואבנר. הזמן עובר וגם שי מצטרף למשפחה.

ב-1971 הוצע לאמנון לצאת לשליחות לברזיל כדי להדריך את הברזילאים איך להקים משקים חקלאיים. למשפחה, למרות הקשיים בהתחלה, זה היה זמן מאושר, היינו סוף סוף כולנו יחד, מעורבים בכל מה שקשור

עברו 7 שנים מאז כתבתי את הברכה ליום הולדתו ה-80 של אמנון. השנים היו שנים של הידרדרות במחלתו של אמנון. לאט לאט בהתחלה, אחר-כך במהירות רבה יותר. התחלתי להיפרד מאמנון שהכרתי. בהדרגה נותק הקשר ביננו. אמנון הלך ודעך.

בשנתיים וחצי האחרונות שלו היה אמנון ב"שיוף". אין לי מילים לתאר את הנתינה הבלתי פוסקת של כל הצוות שעבד שם. אני שמחה שאמנון זכה לטיפול אוהב כל-כך של הצוות הנפלא הזה.

תודה בשם כל המשפחה.
אילנה

אמנון, ניר, רינת ואפרת

לילדים שלנו ואחראים למשפחה כולה, אני שמחה (אפילו היום) שזכינו להזדמנות הזו. אחרי שנתיים בברזיל נסענו לארה"ב ומשם שלחנו את הילדים לארץ, התאריך היה 4 באוקטובר 1973, (יומיים לפני תחילת המלחמה).

בוודאי לא צריך להזכיר לנוכחים את מלחמת יום כיפור ומה שקרה לנו במשפחה. שלחנו את הילדים לארץ לבוקיצה ואיזיו ומי שקיבל אותם בשדה התעופה היה רמי - מאוחר יותר התברר שבוקיצה כבר לא הייתה בריאה - ובכל זאת גייסה את כל הכוחות לטפל בשלושתם. חזרנו... וכבר בשדה התעופה התברר לנו גודל האסון...

עברו השנים אמנון היה בתפקידים שונים: גזברות, מוצרי תכן, איש שיווק של המפעל ומשם התחיל לנהל את קואופרטיב עמק חפר. משפחת גזית גדלה: נועם מצטרף למשפחה ואחרי מספר שנים גם גלית- גולי איתנו. לנו נולדו הנכדים הראשונים עינב אורי עדי ועמית. אמנון עבר לנהל את תחבורה שזאת חברת הגג של כל הקואופרטיבים. אחרי מספר שנים בתחבורה אמנון יצא לפנסיה. ולאירית וניר נולדו תומר, רון וגל. המשפחה גדלה.

אמנון היום כפנסיונר במשרה מלאה נהנה מהגן הגדול שלנו, ומשפע עצי הפרי שבו. מידי פעם אנחנו מגוונים את חיינו בטיולים לחו"ל, בשנים האחרונות אנחנו נוסעים לטיולים יחד עם מיכה ודליה ונהנים מאוד בחברתם, אני מאחלת לעצמנו שנמשיך לעשות עוד הרבה טיולים משותפים כשבסופם תמיד כיף לשוב הביתה אל המשפחה הגדולה והאהובה שלנו.

אמנון, אני מאחלת לך שתמשיך לעסוק במה שאתה אוהב, שתהנה עוד הרבה שנים מהמשפחה הנפלאה שלנו ואני מאחלת לשנינו שנהיה בריאים ושיהיה לנו הרבה כוח להמשך הדרך ביחד.
אוהבים אותך אילנה וכל המשפחה

לאנא

בשנתיים האחרונות יצא לנו במשפחה לדבר עליך ולהיזכר בעברך. התקופה הזו שכבר לא יכולנו לתקשר הייתה תקופה שבה ראינו את ההבדל העצום בין מה שהיית בעבר הלא כל כך רחוק לבין השנים האחרונות. אנו זוכרים את החום המיוחד שלך לסביבה ואם מותר קצת להתגאות, החום המיוחד שלך כלפינו. הנתינה הזו שכל מה שאנחנו צריכים נקבל, החיוך הקטן כשאנחנו

מגיעים כאילו אדיש אך תמיד ידענו איזה אושר חבוי בפנים. כשהבאנו הביתה חברים ובני זוג תמיד חיפשת נושא משותף עם כל אחד ותמיד מצאת ונתת לכל אחד ואחת הרגשה של בית. תמיד התעניינת במעשיהם ואנחנו תמיד שמחנו והתרגשנו מההרגשה הטובה שהם מקבלים ממך.

יגיע המשפט הזה, משפט המחץ שיקח אותנו לכיוון שונה- אולי יותר נכון ואולי לא אך תמיד יכניס משהו אחר לדיון.

למרות שגדלנו בבית הילדים הקשר שלנו המשפחתי היה חם וביתי, במוסד הייתי מגיעה אליכם כל יום. מעולם לא הרגשתי שההורים שלי לא שותפים לחיי ולא הרגשתי שום מחסור רגשי. כל-כך היה מובן מאילו שאצלנו במשפחה מדברים על הכל עד שאני זוכרת שכשסיימתי י"ב אחרי שלוש שנות הדרכה בשומר הצעיר, והמסלול הברור שלי היה הי"ג בתנועה אמרת לי: "למה את לא באה להתייעץ קודם..." משפט שהפך אצלנו למין בדיחה משפחתית כי הרי ידעתי שנים שזה מה שאעשה, התנועה היתה חלק ממני תמיד ובכלל לא התלבטתי... אבל זה מבטא את האווירה והיחסים, אם רצינו יעוץ או להתלבט על משהו תמיד קיבלנו אוזן קשבת ויעוץ מעולה.

אבא, תמיד ידענו שאתה יציב וחזק ושתיתן את הגב אם נצטרך. חלק מהתמיכה היתה הסעות, למשל ב"ג הבאת לי ארגז אוכל בכל שבוע כשנסעת לעבודה בת"א, הבאת אותי לא פעם לבסיס בצבא, הנסיעות המשותפות שלנו לקניות ועוד. בכלל אהבתי מאד לבלות איתכם בכל מיני הזדמנויות.

ואז הגיעו הנכדים אחד ועוד אחד ואתה עשית דברים שבינינו, לא ראינו עד אז, ריקודים והצגות, משחקי שולחן ומחבואים ושוב החיוך הזה שמסתיר אושר עצום.

עשית הכל בשבילם: משיעורים ראשונים בחקלאות בגינה המפוארת ועד לשתף פעולה בריקודים ושירים שלא האמנתי למה שאני רואה... הנכדים ידעו שכשיש קצת מצב רוח אין כמו ללכת לסבים ולהירגע, לקבל פינוק ולבלות בכיף. תמיד הרגישו אצלכם רצויים ובבית.

תמיד התגאיתי בכם- בכך ובאמא ועד היום קשורה אליכם מאד. קצת קשה להפריד את הזיכרונות כי הם בדרך כלל קשורים במשפחה כולה ובשניכם כגוף אחד, הבית שיצרתם, האווירה והדברים שעשינו, בדרך כלל עשינו כמשפחה. הבית שבניתם היה תמיד פתוח, תמיד מקבל, דיברנו על הכל בגילוי לב וגם אתה אבא שלא תמיד היית שותף פעיל בכל שיחות הנפש שלנו (כי זה קצת תחום של בנות) היית שותף בדרכך בצורה כזו שלא הפחיתה את הפתיחות אלא להפך עודדה ותמכה, ידענו שעל כל דבר מדברים ומתייעצים קודם כל עם ההורים. היה לך מן שקט כזה כאילו לא מתערב כאילו אין לך מה להגיד אבל בצורה בלתי מוסברת היית כל כך דומיננטי, כל כך נוכח, והיינו מדברים ומדברים ותמיד מחכים מתי

עם הזמן נוצרו מפגשים, ארוחות שבת, ארוחות על האש ושוב אתה בצד והכי במרכז שיכול להיות. השקט והשלווה מצד אחד ומצד שני נתינת תשומת לב לכולם, דואג שכולם יאכלו וישבעו ומדי פעם מספר איזה סיפור מהעבר שמרתק את כולם.

החום שלך, הסגנון הסחבקי עם כולם: חברי קיבוץ בשבילים, עם שותפים לעבודה בתפקיד כזה או אחר, בכל מקום בו נמצאת, היית הגורם החברתי המחבר, השמח, הנהנה מהחיים וגם נותן מקום לכל אחד. אנשים שעבדת איתם שמרו איתך על קשר לאורך השנים. כמובן שהחום והפתחות באו לידי ביטוי במשפחה. לאורך כל השנים אהבתי להביא את החברים שלי הביתה כי היחס והחום הוקרנו גם אליהם.

עוד דבר שמאד זכור לי שהיית מתקן כל דבר, מה שנקרא "ידי זהב", היית לוקח משהו לתיקון ואומר "אני לא יכול לתקן את זה" יושב ויושב (וגם מתעצבן) ובסוף אומר "הצלחתי", לנו היה ברור שתצליח רק היה ריטואל קבוע שצריך לעבור בדרך... גם את הבניות עם ניר אני זוכרת, כשהיינו ילדים ניר היה מגיע כל יום אחר הצהריים עם רעיון יצירתי חדש, "היום בונים מתקן הרמה ב'מקאנו' או מנוף ב'לגו'" ועוד ועוד. וכל פעם היית נרתם למשימות שלו (שהיו נשמעות מופרכות ולא מעשיות) ולהפתעתנו הרבה תמיד יצא משהו מדהים, היית כל כך מוכשר...

בעבודה הגעת לתפקידי ניהול בקיבוץ ובחוף והצלחת להתקדם ולהתפתח בזכות עבודה עצמית קשה ובלי עזרה, בלי יותר מדי לימודים, אלא רק בזכות היכולות שלך ובזכות יכולותיך החברתיות. פעם באתי לבקר אותך במשרד בעמק חפר והיה כתוב על הלוח מאחוריך: המנהל לא תמיד צודק אבל הוא תמיד המנהל... זה לימד

אותי המון עליך, שעם כל הנחמדות שלך וההקשבה לאנשים היית מנהל שידוע איך לדרוש מהאנשים שלו, לקבל החלטות (שזו התכונה הכי חשובה למנהל) וגרמת להם לעשות את מה שאתה חושב שצריך להיות תוך כדי נתינת התחושה האמיתית שאיכפת לך.

היית מאוד משמעותי בשבילי, בשביל כולנו, וכך אזכור אותך. בשם כל הילדים והנכדים אנחנו גאים במשפחה שלנו מאושרים שזכינו לקבל אהבה כזו, שזכינו שהיה לנו אבא כזה נהדר, שתמך בנו בכל דבר שעשינו והיה אדם טוב, ישר וחברותי, שקיבל אותנו כמו שאנחנו. באהבה והמון הערכה מכל המשפחה.

תודה מיוחדת לצוות הנהדר בשיזף אשר יקר לי באופן אישי, כמו שתמיד טיפלתם בכל מי שהגיע לשיזף כך טיפלתם גם באבא שלי, ידעתי מהכרות קרובה כמה אתם נפלאים, איזו מסירות והתמדה אתם משקיעים, כמה איכפת לכם מכל מטופל. לפחות בשנים הנוראיות האחרונות זכינו בכם! אתם הכי בעולם, התמזל מזלנו שיש לנו אנשים נהדרים כמוכם ויש לי הזדמנות להגיד לכם תודה אישית! תודה שאתם צוות כל כך מסור, שאתם משקיעים, שעובדים בעבודה קשה פיזית ונפשית ועושים אותה מדי יום בהמון אהבה ונתינה. שיש לכם קשר חם ומכבד כלפי המטופל ומשפחתו, שאתם דואגים להכלל ויש לכם סבלנות רבה. אוהבת ומעריכה אותכם מאוד.

לנילי ודבורה, אין מילים, תודה ענקית על היחס על העזרה על ההתעניינות ובכלל על כל הקשר. בקיבוץ ישנם ממלאי תפקידים אך אצלכן זה הרבה מעבר לכך, זו דרך חיים ואתן נותנות את כל הנשמה וכל היכולת האנושית שלכן ועל כך תודתנו והערכתנו.

אפרת

בערב שישי בבית, הרדיו פתוח ואנו מקשיבים לחדשות בתקווה לשמוע בשורות טובות... ואז הקריין מודיע: "השיירה ירדה מהר הצופים"- איזו שמחה! ופתאום נפתחת הדלת ואתה במדים, בבית. עייף מאד אך אני הקטנה כהרגלי מתיישבת על ברכיך ולא נותנת מנוח.

אתה עובד בטרקטורים הגדולים בצפון הארץ - אני בקייטנה בקיבוץ עמיר מחכה לך מידי ערב שתבוא לבקרני כי בלעדייך קשה לי הריחוק מהבית ואתה ממלא את חובתך לי באדיקות רבה ועוזר לי להעביר את הזמן ברוגע.

דברים שכתבה בקי ליום הולדתו השמונים של אמנו

כשמדברים על אחים, באופן אינטואיטיבי נזכרים בבית אבא ואמא, בחוויות ובבילויים משותפים לכל המשפחה. אבל בקיבוץ של פעם גדלנו אחרת וממילא הבדל השנים בינינו גורם לסוג יחסים אחר. לכן בחרתי כמה נקודות מפגש שלנו לאורך השנים שנשארו בזיכרוני, הנה רק אתמול היינו ילדים של אבא ואמא, ואני הקטנה ואתה אחי הגדול.

אני בכיתה ב' ואתה כבר חייל יושב בהר הצופים אין יוצא ואין בא - ואנחנו: אבא, אמא, רמי ואני יושבים

בשנים האחרונות כשאבנר ואני צועדים בקיבוץ אני יודעת שאמצא אותך תמיד במקום האהוב עליך, הגינה, ותמיד קבלת הפנים חמה ומפנקת (העצים מטופלים, הירקות והגינה מטופחים) השולחן עמוס פרי ושתייה, זהו בית שני שלי ואני יודעת שתמיד תהיה שם (ובכל מקום) בשבילי, בשבילנו. ועל כך המון תודה.

יש לך מזל ענק, זכית באשת חייל אוהבת ודואגת במסירות ובנאמנות אין קץ, תודה לך אילנה - יש לכם משפחה לתפארת שנפגשת קבוע בשבת בערב לארוחת מלכים והשמחה והצחוקים ממלאים את הבית, משפחה שדואגת לכם ואתם להם תמיד. וזהו אושרכם ומה אדם צריך יותר - רק בריאות, טיולים וחברים. אז תשמור על עצמך שתהיה לנו בריא כי אתה (אתם) יקרים לנו.

מייחלת להמשך מפגשים משותפים, טעימים ונעימים ושנרבה בשמחות ותודה על הכל, אנחנו אוהבים את כולכם, ותודה על השנים היפות שלנו ביחד.

ועכשיו זה נגמר. אני יודעת שככה זה בטבע, אבל כשבא הרגע, אז הפרידה קשה. היית בשבילי אח גדול אוהב ואהוב. ואתם, אבא, אמא, רמי ועכשיו אתה אמנון, תמיד תהיו בליבי.

ממני, בקי.

וכמו תמיד בארצנו, הימים הם ימי מלחמת סיני, אני כבר במוסד ואתה מגויס למלחמה וימים רבים אין ממך ידיעה והדאגה רבה בבית. והנה אני רואה למרחוק את אמא רצה במדרגות המוסד ומנפנת בידה במכתב שזה עתה הגיע ממך - ואנחנו יודעים שאתה בסדר גמור ואבן כבדה נגולה מהלב.

וכשלמדת בקורס גזברים אני תלמידה ואתה תלמיד יושבים יחדיו ומכינים שיעורי בית במתמטיקה בבית הקומותיים שבו גרתם אז, ואילנה כרגיל מכינה כיבוד. ואז אתם נוסעים לברזיל למשך שנתיים ואנו מחכים למכתבים מכם שמגיעים באופן סדיר (תודה אילנה) ושמחים איתכם כי טוב לכם. מחכים שתשובו הביתה. הייתי רוצה שהכול ימשך כך לתמיד, אך לא כך רצה הגורל והמפגש הבא שלנו בשובכם היה בנסיבות עצובות מאד ויישאר בזיכרוני ובוודאי בזיכרוני כואב ועצוב לעד ואני יודעת זאת.

השנים חולפות ועכשיו אני אורות מזוודות ויוצאת עם משפחתי לדרום אפריקה, טלפון מגיע ממך: "אני בא", נפלא וטוב, מפגש מרגש ושמח- משתדלים להראות לך כמה שיותר מקומות יפים, נוסעים ל'קרוגר פארק' ומבלים בנעימים ימים ספורים. חבל שכל כך קצר - אבל כיף! אנו נוסעים יחדיו אבנר, אילנה, אתה ואני לטיול שורשים קצר בבולגריה לראות את הבית של אמא ושל הדודים, זה הבית שבו נולדת, מטיילים בסופיה והסביבה ונהנים מאד.

איזון, בקי, רמי ואמנון

נהיגת חורף

לפניכם מספר דגשים לנהיגה וחנייה בתוך הקיבוץ: בתקופה האחרונה נוספו כלי תחבורה רבים ומגוונים המשמשים את חברי הקיבוץ וילדיהם: קלנועיות, אופניים חשמליים, קורקינטים ועוד. האחריות על כלי תחבורה אלה חלה על ההורים. עליכם לפעול עפ"י תקנות התעבורה המחייבות את כולנו ללא יוצא מן הכלל. חל איסור מוחלט להחנות כלי רכב בשטחי המגורים בכלל הקיבוץ למעט פריקה וטעינה בלבד.

רישיון נהיגה

יש לציין שישנה תופעה של אי חידוש רישיון נהיגה. חובה על כל נהג ונהגת לוודא כי רישיון הנהיגה שברשותו בתוקף, והיה ולא יש להודיע לקצין הבטיחות במייד, חל איסור מוחלט לנהוג בכל כלי רכב שהוא עד הצגת רישיון נהיגה בתוקף.

איכות החיים בקיבוץ חשובה לכולנו! בטיחות היא חלק בלתי נפרד מאיכות החיים. לכן עלינו לקחת אחריות מלאה ולהימנע מכניסת כלי תחבורה למתחמי המגורים שלא לצורך, לשמור על ילדינו ולא לאפשר להם לנהוג בניגוד לתקנות, ללא הגנה מתאימה או ללא הדרכה.

בברכת חורף גשום לברכה
נפתלי שראל
קצין בטיחות בתעבורה

לכל הנוהגים ברכבי הקיבוץ

עונת החורף, מביאה אתה באופן טבעי בעיות "מפרי העונה". בעקבות הגשם שיבוא עלינו לטובה, אנו צריכים לחזור ולסגל לעצמנו אופן התנהגות שונה מהרגלי הקיץ. מומלץ לנהוג לאט יותר, בעיקר בסביבת שכונות מגורים, בתי ספר וגנים, לשמור מרחק ולהימנע מעקיפות מיותרות עקב סכנת החלקה.

כמו כן מומלץ להכין את הרכב לחורף ולבצע בדיקה טרום הנסיעה: בדיקת אורות, בלמים, נוזל ניקוי שמשות - חובה, מגבים ולחץ אויר בגלגלים.

לפניכם מספר דגשים לנהיגת חורף:

- שמירת מרחק בין הרכב שלכם והרכב שלפניכם.
- להאט בפניות וכך למנוע סטיית הרכב מנתיב הנסיעה.
- חובה לנסוע עם אורות דולקים גם ביום החל מה- 01.11.2021 ועד 01.04.2021
- בגשם שוטף וערפל יש להדליק אורות ערפל. חובה לכבות אורות ערפל כשאין ערפל.
- לנהוג עפ"י תנאי הדרך ומזג האוויר (להימנע מנסיעה בימים סוערים, במידה ואפשר)
- להיות ערניים לסביבה במהלך הנסיעה.

מגדלים יש הרבה בעולם. כל מגדל והייחוד שלו. כל קיבוץ ומושב בנו לעצמם מגדל מים, או מגדל שמירה (חומה ומגדל). בשני קיבוצים, נגבה ויד מרדכי קרסו המגדלים במלחמת השחרור, והפכו לאנדרטאות מושקעות, לשואה ולגבורה.

בקיבוץ מעברות, בצמוד לחדר-האוכל, קיים מאגר מים שקרוי אצלנו "מגדל המים". לפני שנים היה המבנה מכוסה כולו במטפס בשם גפנית. כיום המקום מתאים לטקס המושקע והמכובד ליום הזיכרון לבנינו, שנפלו במלחמות ישראל.

אם קיים מגדל מים במעברות, הרי הוא על "גבעת המוסד". הוא נבנה כדי לשרת את הקיבוץ כמאגר מים (גבוה!), המאפשר לחץ סביר להפעלת ממטרות בהשקיה האוטומטית, שנפוצה בארץ בגינות, וכמו כן גם לשימושים המצריכים לחץ גבוה יותר בצינורות.

בקשר למגדל, זכורני, שנסעתי לבקר בתערוכה מושקעת של בטי טחנאי בקיבוץ שפיים. לפנינו ניצב מגדל מים, שראה ימים יפים יותר. עלינו במדרגות לקומה השנייה, חוונו גם תערוכת ציורים יפה וגם ערך מוסף, שנגלה לעינינו דרך החלונות, נוף שהשתלב יפה בתערוכה הצבעונית.

אינני יכול לשכוח חוויית ילדות, במקום בשם "נווה הילד" בנהריה, אשר הייתה אז במצור. מגדל המים המרשים שימש כספרייה, וגם כמקום תצפית לעבר ראש הנקרה, כברי ויחיעם. הנשק הסודי היה הפרווקטור, שבאמצעותו צפיתי במושבה בלילות. בגיל 12 (הגדולים שבחבורה), נתבקשנו לעלות לקומה העליונה, כדי ללמוד ולתרגל "כתב מורס" (הפלאפונים לא עבדו באותה התקופה...). היו לילות של סיוטים: להתעורר עם קול האזעקה, ולרוץ למקלט שבנינו במו ידינו, בעזרת מאות ג'ריקנים של הצבא הבריטי (מה שמזכיר לנו, בקנה-מידה, את ילדי עוטף עזה).

המגדל הפך למוזיאון צנוע ויפה, והמבט דרך החלונות אל הים ואל הישובים בגליל המערבי, אין להחליפם בשום הון שבעולם - זו דוגמא טובה לשימוש במבנה ישן לצורך הקמת מוזיאון, או לאתר זיכרון. המבנה קיים, מדוע להרוס?

המגדל בו מדובר הוא לפני הריסה. כבר הספיק לחטוף עלבונות על כי אינו מוצר אדריכלי, או אמנותי, מבנה שמפריע למשטר הרוחות ומזג האוויר בגבעה. כדי להקל על המתלבטים, הפחידו אותם בסכומים שעלינו להשקיע כדי להפוך אותו למשהו יפה. גם לגבי בית מנחם סיפרו

"לנתוש ולנתוץ להאביד ולהרוס לבנות ולנטוע"

(ירמיהו א')

משהו בין מגדל מים צנוע לבין מבנה באוהאוס מיוחס (בית מנחם)

ציורים של איציק סדן
וירום גרינבלט ז"ל
נמצאים בגב העיתון

מייסדי הקיבוץ הוותיקים חזרו לחוויות תרבות כמו "שיר השירים" ויובל הקיבוץ. הוותיקים של היום זוכרים את "מעייני הכבשים" בבימוי של מנחם גולן, את הסופר הספרדי לופה דה וגה, את סופי השנה והקונצרטים היפים, ועוד, אז התמלא המדרון של בית-מנחם...

לסיכום: לא ראיתי שום התייחסות חיובית לאפשרות של שימוש במגדל על שלוש קומותיו כמרכז אמנותי המוקדש לכל אמני הקיבוץ שלנו, כמקום תצפית על עמק-חפר, ואפשר להוסיף: כמצפה כוכבים..

איציק סדן

לנו על השקעות כבדות, שנעשו בשיפוץ של "בית הנוער" והקומנה... (מה זה שייך לעניין)? ... גם הזכירו לנו שאנחנו עלולים להפסיד בחשבון המפ"ל והבנוס שלנו...

שתי כתבות קראתי: אחת מהן של עינת טחנאי, המדברת על כיתה שהייתה צריכה להכריע האם להתקין מזוזות בבית, ובמחווה יוצא דופן החליט החלק בכיתה המתנגד למזוזות - לוותר... הרגשה טובה (שלום בית) של מחצית הקבוצה ("הטובה"...). בכתבה אחרת מבקשת בת קיבוץ להתחשב באותם חברים, אשר בית מנחם חשוב להם במובן התרבותי... וגם כאתר זיכרון... היא רצתה לומר למעשה, שלא חייבים להסתכל על הפרויקט דרך החור שבגרוש... אלא למען שימור התרבות וזיכרון.

מיה שביט - לכבוד חג הקיבוץ*

לא רצם אני חושבת על כך שהמקום בו אתה משאיר את זקבתיך
- הופך צבורך לבית. ואכן, כאלו נותרו זקבות רגלי החיכות
כלבסצתי בלביאים כלאדה וכנצרה, והלביאים תסכו לבית.

גם אם על השיכר ליד חדר האוכל הישן פינה את מקומו למבנה
הנוכחי, גם אם גבצת הכלניות תסכה להיות גבצת המוסד,
הרי שכתות רגלי זוכרות את גבצת הכורכר, את הרגבים בלדה
בתקוני ואת גבצת הנחל הגואה בחורף.

צבורי, מילות השיר: "גבצת לבצתי, קדמוני הילדה, ברח הזבל,
נחוח חציר" הן מילים של זיכרונות חמים של ילדות קסומה. וצילינו
של ניסים למילים משיר השירים: "שובי שובי השולמית שובי שובי
ונחלה בק", הם צילינים
של יובל הצעור, והדגן של רגליים קטנות אוכפות במחול.

ואכן צד היום, כשלאני נכנסת בשער הקיבוץ, מחכה להרגיש את
ריחה המוכר של הרפת, אני יודעת שאני בבית.

וגם אם היום אינני חלק מהבית הזה- הרי הוא לצולאם חלק בו.
ואת המקום הזה אני רוצה לברך.

הבואה לפרסום: צדיקה נתן בן אברהם.

* גבצת שכתבו דברים אלה, מיה כבר לא היתה באוצרות שנים רבות.

מיה שביט, מייסדת מקהלת העפרוני ומי שניצחה עליה במשך 33 שנים (1980-2013), מנצחת ומעבדת, נולדה בקיבוץ מעברות בשנת 1935.

שביט היא בתם הבכורה של רחל ואברהם (בומי) תורן, שהיה מחנך נערץ, משורר, צלם וסופר וממייסדי החברה להגנת הטבע. בומי נטע בה ובשתי אחיותיה כבר בגיל צעיר את האהבה הגדולה לתרבות ולאמנות. מבין חוויות הילדות, הנעורים והעלומים שלה היה זה חינוכה המוסיקלי ששבה את ליבה כבר בגיל 8, והביא אותה בבגרותה למפעלה השליחותי בתחום זה.

את חינוכה המוזיקלי החלה מיה בגיל 8 בלימודי חלילית. בהיותה בת 10 עברה מיה חוויה מכוננת, כאשר לקחה חלק פעיל, יחד עם כל החברים והילדים בקיבוץ מעברות, בביצוע הבכורה של ההצגה המוסיקלית "שיר השירים", שהופקה לרגל חגיגות 20 שנה להיווסדות קיבוץ ג' - הוא מעברות. ההצגה הולחנה על-ידי ניסים ניסימוב, חבר הקיבוץ, לתזמורת, מקהלה, 2 זמרים סולנים ורקדנים. חוויה זאת ללא ספק עיצבה את אישיותה המוסיקלית של מיה וסללה את הדרך לעיסוקה העתידי בתחום המוסיקה

המקהלתית בכלל וזו המקורית בפרט.

בגיל 13 החלה בלימודי פסנתר אצל ניני דניאל ובהמשך, אצל גילה אמיתי. בגיל 17 השתתפה לראשונה בקורס ניצוח בהדרכתם של אברהם דאוס, יהודה אנגל ומרדכי סתר. מיד לאחר מכן הקימה מקהלה במוסד החינוכי בקיבוץ מעברות והמשיכה להשתלם בקורס למנצחי מקהלות בהדרכת גארי ברתיני. את שירותה הצבאי עשתה כקצינה בתפקיד סמ"פ בבה"ד 12, וגם שם הקימה מקהלה!

עוד במהלך שירותה הצבאי הצטרפה למקהלת רינת, שבה שרה תחת ידיו של גארי ברתיני במשך 14 שנים. השנים הארוכות במחיצתו של גארי היוו את הקרקע להתפתחותה כמנצחת והיו המקור להתמסרותה לתחום המקהלות.

עם שחרורה מהצבא, נישאה מיה לחבר הקיבוץ (עלי שביט) והתמסרה לחינוך המוזיקלי בקיבוצה, שם הקימה מקהלות אשר לקחו חלק מרכזי בחיי התרבות בקיבוץ, איתן הופיעה בחגים, טקסים ואירועים קהילתיים.

שירה בציבור, סוכות 1962 | גיטרה: מיה שביט. מימין: אנקה סלע, פסיה בראון, מניה אסא, חוה יואל, ויקה שדה.

לאורך שנות פעילותה במקהלת העפרוני, שכולה נעשתה בהתנדבות, המשיכה מיה לקדם את תחום מקהלות הילדים והנוער.

היא יזמה את תוכנית "מלחינים כותבים למקהלות ילדים" אשר במסגרתה נכתבו יצירות חדשות על ידי מלחינים ישראלים במיוחד עבור מקהלות. במקביל, לימדה מתודיקה של עבודה עם מקהלות ילדים ויסודות הניצוח בסמינר באורנים (1985-1988), באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים (1986-1993) ובמדרשה למוזיקה במכללת לוינסקי לחינוך (1990-2002). בשנת 2005 נבחרה כחברת הנהלה בפדרציית המקהלות העולמית שבה כיהנה לאורך 6 שנים.

בשנת 2003 קיבלה את הפרס על שם פרנק פלג על עבודה מוזיקלית אומנותית ברמה גבוהה לאורך שנים רבות, בשנת 2012 זכתה יחד עם מקהלת העפרוני בפרס מפעל הפיס לאומנויות הבמה ע"ש לנדאו, ובשנת 2020 קיבלה ממוסד החינוך את התואר יקירת הפיקוח על החינוך המוזיקלי על קידום, טיפוח והעשרת שירת מקהלות הילדים בארץ.

לאחר שבע שנות עבודה בקיבוץ, יצאה לשנת השתלמות באקדמיה למוזיקה בתל אביב ובמקביל, החלה לנצח על מקהלת הקיבוץ הארצי. בשנת 1969 נסעה עם משפחתה ללונדון, שם למדה ניצוח מקהלה בבית הספר גילדהול למוזיקה ודרמה, אצל המנצח ג'ון אלדיס (John Alldis). בלונדון לימדה ב"ראש פינה סקול" (Rosh Pinah School) שכלל גן ובית ספר יסודי, שם התודעה לשיר "Itsy Bitsy Spider", החליטה להביא אותו לארץ ותרגמה אותו לעברית כ"עכביש קטן" ("על הקור טיפס לו עכביש קטן.."), שיר שכל זאטוט מכיר עד היום.

עם חזרתה לישראל שנתיים אחר-כך, השתלבה כמדריכה קולית בלהקת ענבל, כמורה למוזיקה במוסד החינוכי בגן שמואל ובמסלול להוראה לגיל הרך בסמינר לוינסקי, וכן, כמנצחת של מקהלת עמק חפר. בשנת 1980, בעקבות ביקורו בארץ של המנצח הפיני ארקי פוהיולה (Erkki Pohjola), הקימה מיה את מקהלת העפרוני בקריית החינוך ע"ש בן-גוריון בעמק חפר. מיה הייתה המנצחת והמנהלת המוזיקלית והאמנותית של המקהלה עד פרישתה ב-2013.

מיה שביט מנצחת על מקהלת הבנות של רמות חפר בהיכל התרבות. 1967

בכדי טוען המלחין יחזקאל בראון: "לא אגזים אם אכנה את מיה בתואר 'אם מקהלות הילדים בישראל'."

במרץ 2011, אירע אסון למשפחת שביט: בנם של מיה ובעלה עלי, טל, פעיל בספורט המוטורי, אבי העיתונות הדו-גלגלית בישראל ודמות שהיתה מופת לרוכבים רבים, נהרג בתאונת דרכים. בהלוויה שלו, שאליה הגיעו 1,500 אופנוענים בשירות מכל רחבי הארץ, שרה מקהלת העפרוני יחד עם הכוגרות שלה.

הביא לדפוס: אורי ב"ש

עשייתה המקיפה והמעמיקה של מיה תרמה באופן משמעותי וייחודי לעולם המקהלות בארץ בכלל, ולזה של מקהלות הילדים והנוער בפרט, עד שהפכה בו לאחת מדמויות המפתח הבולטות. ניתן במידה רבה לזקוף לזכותה את העובדה, שאין מקיימים כיום בארץ תכנית תזמורתית או טקס ממלכתי ללא מקהלת ילדים, ואת ההסכמה הכללית, שלפיה מקהלות הילדים המתקדמות בישראל הגיעו מזמן לרמה בינלאומית.

לדברי המלחין חתן פרס ישראל, יוני רכטר, "מסירותה והעמקתה של מיה במפעל חייה מעוררים השראה". לא

הנוקמים

לזכר חיים מילר ז"ל, אביה של בתיה גל, שהלך החודש לעולמו בשיבה טובה, בגיל 99. מילר היה חבר קיבוץ כפר מנחם, חבר תנועת הנוער "השומר הצעיר" ולוחם ומפקד בפלמ"ח ובהגנה - בין השאר, ביחידות הפלי"ם, הנוקמים, המחלקה הגרמנית, ובארגון פעילות העפלה לארץ ישראל.

פיקוד הצבא הבריטי גילו את מעשי הנוקמים, והעבירו את אנשי הבריגדה לארצות אירופה האחרות, שם עסקו בארגון עלייה ב' לארץ-ישראל. חיים מילר עסק בפעילות זו בדרום איטליה, שם הקים מחנה מעפילים על חוף הים, וליווה את האונייה "תל-חי" בדרכה לארץ-ישראל. חיים מילר אמור היה להיות מעורב גם בפעולת הנקם הנרחבת, שתכנן אבא קובנר. זו נכשלה לבסוף, ולא יצאה לפועל בגרמניה. כל המעוניין לקרוא על התקופה, מומלץ לפניו לקרוא בספרה של דינה פורת: "לי נקם ושילם", שראה אור בשנת 2019.

חיים בשנת 1946

בין חברים אחרים מאותה המחלקה הגרמנית, היו חברי מעברות, זאב יוגב ומנחם זינגר יורש. גם הם עסקו בארגון "הבריחה" של היהדות שניצלה לארץ-ישראל.

על פעלם של חברי מעברות בארגון הבריחה, מומלץ לקרוא בספרה החדש של חברת קיבוצנו, חדוה ארז: "הדרך הייתה ברורה", שגם הוא ראה אור בשנת 2019.

מתוך ראיון במסגרת פרויקט תיעוד דור תש"ח של עמותת תולדות ישראל. מראיון: יגאל וילפנד. צלם: ארבל רום. 7.6.2010. www.youtube.com

שמעון דר

כאשר הגיעו החיילים היהודים, אנשי "הבריגדה" שהתגייסו לצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה, למחנות ההשמדה בארצות אירופה, הם מצאו על קירות תאי הגז כתובות שנחרטו על-ידי הנרצחים בציפורניהם עם המלה "נקמה".

חיילי הבריגדה, שהוצבו בגבולות אוסטריה ואיטליה, חיפשו דרך לנקום ברוצחים הנאצים ועוזריהם האוסטרים. קבוצות קטנות התארגנו לנקמה, ביניהם היה חיים מילר, אביה של בתיה גל חברת מעברות, שהלך לאחרונה לעולמו.

הנוקמים, ביניהם היו גם אנשי "המחלקה הגרמנית הארץ-ישראלית", יוצאי גרמניה, התארגנו לנקמה, שפטו והוציאו להורג בשנת 1945 אנשי אס. אס. וגסטאפו. פושעים אלה מצאו מקלט בגבול אוסטריה, איטליה ויוגוסלביה. הם שנשפטו על-ידי "הנוקמים". חיים מילר, כמו שאר חוליות הנוקמים, שמרו את מעשיהם בסוד, ורק לפני כעשר שנים הסכימו להתראיין ולספר על מעשיהם. בשנת 2009 הוזמן חיים מילר בן ה-88 למחוז הולדתו בווינה, וסיפר לתלמידי בית-הספר התיכון אשר בו למד בעבר על מעשי הנקמה בבני עמם!

סונטה בשניים יהודה עמיחי

ובלילות

ובלילות חדרנו נאטם,
כקבר פירמידה. מעלינו
הר דממות זרות, כחול מורם,
דורות רבים על פתח משכבנו.

ועת גופינו, ישנים מאוד,
על הקירות שוב מצטיירת
הדרך בה עוברות הנשמות
שלנו, התראים? סירה עוברת

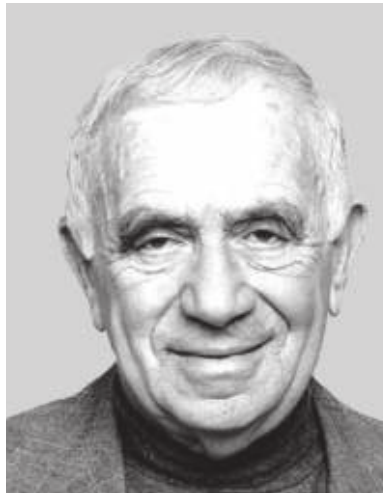
ושניים בה עומדים, השאר חותרים
וכוכבים מעל, כוכבי האחרים
יאור הזמן נושא בלי לפתור.

ואנו חנוטים באהבה רבה,
וכאָהר הנצח בוקר בא
ארכיאולוג עליז - ולו האור.

ב 22 בספטמבר חל יום השנה ה-20
למותו של יהודה עמיחי.

התעוררתי לסגר של בוקר ערב
יום כיפור האחרון ונזכרתי פתאום
בשירו זה של עמיחי ובדרך שבה
למדתי להכירו: בסתיו של שנת 1974
חרשתי בשדות קיבוץ כרם שלום
לקראת זריעת החיטה. אותה שנה
קנינו טרקטור "קייס" ענק לעיבודי
קרקע. זה היה טרקטור דמוי שופל,
לבן-כתום, עם קבינה ממוזגת ושקטה
כך שאפשר היה להתרווח בכורסא
ולהאזין לשירים ברדיו. אני זוכר את
המקום בשדה בו שמעתי לראשונה
את להקת האחים והאחיות מבצעת
את השיר. הוקסמתי מהמנגינה
הנפלאה של גידי קורן ומקולה הצלול

של הסולנית (סוזי מילר)* והאהבה
לשיר ליוותה אותי שנים רבות.
אינני יודע מתי תפסתי שאת מילות
השיר המוזרות (נשמות מטפסות
על הקירות...) כתב יהודה עמיחי
ואז חיפשתי את השיר הכתוב.
עכשיו הבנתי את מה שדידי משה
אומר תמיד, כי שיר מולחן הוא
שיר אבוד. המנגינה משתלטת על
המילים, פעמים רבות בניגוד לרוח
המילים. אולי זה רק אצלי, אבל
הנעימה המלודית והרכה יחד עם
חוסר ההתאמה למילים ניתקו לגמרי
את הקשר לתוכן השיר המורבידי
והקסום של הזוג שבשנתו מפליג אל
מותו בסירה שביאור כמתואר בציורי
המתים של המצרים הקדמונים.

יהודה עמיחי

על עוונותי אני מתוודה: אינני מעריך
במיוחד את יהודה עמיחי כמשורר.
יש לי הרגשה שיש בכתיבתו המון
חולשות, לעיתים חולשות של תוכן
ולעיתים של טכניקה. בהרבה משיריו
המפורסמים מופיעה פתאום שורה
עם איזה רעיון שאיננו קשור לתוכן
הכללי של השיר. בכלל לעיתים יש
לי הרגשה שהוא נהג לחבר בשיריו
קרעי רעיונות והברקות מילוליות
אולי מתוך רצון להרשים. השיר
הנפלא, לטעמי, שלפנינו, הוא
חלק מתוך מחזור הסונטות "אהבנו
כאן" שמוזכר הרבה בשיח על
יהודה עמיחי. לטעמי השיר בתוכנו

ומילותיו בולט לטובה באיכותו
לעומת שאר הסונטות - 23 במספר.
לצער, הוא כושל בניסיון החריזה
שלו דבר שגורע מיופיו של השיר
בעת הקריאה שלו בקול. במחזור
הסונטות הללו יש כמה סונטות
חרוזות להפליא, אבל תוכנן הרבה
פחות מרשים. (למשקיעים אני מפנה
לקובץ שיריו "שירים 1948-1962",
עמוד 42...). כדי לסכם את דעתי
האישית: יש לטעמי בשירתו של
עמיחי שירים נהדרים וחשובים על יד
הרבה שירים פחות מרשימים.
יהודה עמיחי מתורגם לשפות רבות.
רק לשם דוגמא אני מביא את
התרגום (הרשמי!) לבית הראשון
בשיר שלפנינו. התרגום מדגים את
חוזקה האדיר של השפה העברית ואת
הקושי לתרגם משפה אחת לאחרת.

In The Long Nights

*In the long nights our room
was closed off and
Sealed, like a grave inside a
Pyramid.
Above us: foreign silence,
heaped like sand
For aeons at the entrance to
our bed.*

אני אף פעם לא קורא בקול שירה
מתורגמת...

עופר הרצוג

הערת העורך: הסולנית בשיר המקורי,
שאכן יצא ב-1974 באלבום הבכורה
של האחים והאחיות, היא דווקא נעמי
רותם, אבל סוזי מילר אכן הייתה
חברה בלהקה אחריה. ד"ר גידי קורן,
מייסד האחים והאחיות ומלחין שיריה,
כתב, עיבד והפיק יותר מ-400 שירים-
כולל את "הבלדה על ברוך ג'מילי"
ואת "המסע לארץ התווים" האלמותי,
אך עיקר פרסומו כרופא ילדים,
טוקסיקולוג ופרמקולוג קליני בעל שם
עולמי...

הפינה המוזיקלית

בקיץ הרוחה של 1941 הגיע האתנו-מוזיקולוג אלן לומאקס לדלתא של המיססיפי כדי להמשיך בהקלטות השדה שלו עבור ספריית הקונגרס בושינגטון. כשהוא סוחב עמו מכשירי הקלטה מגושמים הקליט ותיעד לומאקס בדקדקנות סיוזיפית מעוררת הערצה את המאגר העצום של שירי בלוז, קאנטרי ופולק "שהסתובבו להם בדרכים המאובקות של הדרום, הסתחררו ברוח והשתכחו מלב".

במטעי העבדים של סטובאל מצא עצמו לומאקס בתוך בקת עץ, ביום לוחט אחד של אוגוסט, כשהוא מקליט בחור בן 28 בשם מקינלי מורגנפילד. הוא ניגן בגיטרה מאולתרת ושר: "Can't Be Satisfied" וכאשר הושמעה לו ההקלטה והוא האזין לקולו שלו לראשונה בחייו - התרגש עד כדי דמעות. לומאקס לא שיער מן הסתם שהצעיר שעומד לפניו הוא האדם שיהיה כמעט לכדו אחראי לאחת המהפכות הגדולות בתולדות הבלוז. אדם שיהיה קשה לחשב את השפעתו העצומה על המוסיקה הפופולארית במאה העשרים כולה- הריית'ם-אנד-בלוז, הפולק, הקאנטרי וכמובן- הרוק'נרול. כך נולד מאדי וטרס.

אמו נפטרה זמן קצר לאחר שנולד וסבתו היא שגידלה אותו והעניקה לו את הכינוי "Muddy", משום שאהב לשכשך כילד במימיו הבוציים והעכורים של הנחל הקרוב. את המוזיקה גילה בכנסייה הבפטיסטית עם שירי הגוספל ובגיל 17 מכר את הסוס האחרון של המשפחה תמורת 15 דולרים. חצי מהכסף נתן לסבתו וביתר קנה את הגיטרה הראשונה בחייו. מאדי לימד את עצמו לנגן והחל להופיע במטעי העבדים במיססיפי כשאלן לומאקס הגיע לאזור עם מכשירי ההקלטה שלו.

עוד לפני שהסתיימה מלחמת העולם השנייה עבר מאדי וטרס לשיקאגו והחל להופיע ברחבי העיר כשהוא מחשמל את צליל הגיטרה שלו כבר ב-1945. הוא הוחתם בלייבל הקטן "אריסטוקרט" שהקימו שני אחים- פיל ולאונרד צ'ס וב-1948, בעקבות הצלחת השיר שהקליט במקור עבור לומאקס- ("Can't Be Satisfied") נולדה למעשה חברת התקליטים "צ'ס"- מהחשובות והמצליחות בחברות התקליטים באמריקה בשנות ה-50 וה-60.

בשנים שיבואו ידאג וטרס לחוזה-תקליטים עבור ברנש אלמוני בשם צ'אק ברי, ישפיע עמוקות על להקות "הפלישה הבריטית" (ביניהן אחת שנקראה על שם להיט שלו -"הרולינג סטונס"), יקליט עשרות להיטים

בימים הזויים אלה,
כשהקורונה משנה סדרי
חיים בכל העולם ואמריקה
נמצאת (לראשונה מאז
מלחמת האזרחים), רגע
לפני אירועי אלימות בין
שני מחנות- זהו אולי זמן
טוב לשמוע קצת בלוז....

שלושה אלבומי אולפן מצליחים ואלבום הופעה אחד שהחזירו את מאדי וטרס לתודעה בשנות חייו האחרונות (הוא נפטר מסרטן ב-1983 בגיל 70). הראשון מבין האלבומים הללו - "Hard Again" (1977), הוקלט בדיוק השבוע לפני 46 שנים ופתח את התיאבון לקהל צעיר ורעב לבלוז. הוא זכה בגראמי ונותר אחד מאלבומי המוערכים של וטרס.

בעקבותיו יצא ההרכב הנפלא שמנגן בו למסע הופעות קצר שארך פחות מחודש, והפך כבר מזמן לאגדה בחוגי בלוז. רק ארבעים שנה לאחר מכן, יצא לראשונה תיעוד חי מתוך הסיבוב הזה, וכולו ערב מהנה ובלתי-נשכח: מלהיב ("Trouble No More") - שפרסמו האחים אולמן, קשוח ("Black Cat Bone"), עצוב ("With The Devil 'Dealin'") ולפעמים - מצחיק עד דמעות ("Caledonia"). וטרס לא שכח כמובן לעשות את "Can't Be Satisfied" - אותו קטע ש-36 שנים קודם לכן הוא עמד וביצע לפני חוקר מוזר בתוך בקתה לווהטת במטע העבדים שבו נולד.

אורי בן שאול

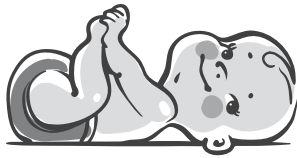
ואלבומי בלוז חשובים ויצוק כמו-ידידיו את המלט לצליל הבלוז האורבני והמחושמל של שיקאגו.

אבל יותר משלושים שנה לאחר מכן, באמצע שנות ה-70, היה נראה שכל זה כבר כמעט ונשכח. למעט עדנה מסוימת בעידן הפסיכדלי (האלבום ההזוי "Electric Mud") ובתור הזהב של הבלוז-רוק (ג'ימי הנדריקס ו-Cream הקליטו משיריו) היה וטרס בדעיכה יצירתית. הבלוז נדחק לקרן זווית בתוך בליל של סגנונות חדשים וחברות התקליטים חדלו לגלות בו עניין. ב-1976 כבר שוחרר וטרס מהחווה שלו בחברת צ'ס. המלך שבזכותו הוקמה החברה, נזרק לצד הכביש. היה צריך לקרות משהו יוצא-דופן במיוחד כדי שוטרס לא יגמור כמו רבים מהקולגות שלו.

יום אחד, כאשר שמע דפיקה בדלת ומולו עמד לבקן פוזל מלא קעקועים והציע לו בבנישנות חוזה-תקליטים חדש- הבין וטרס שקרה משהו יוצא-דופן מספיק.. הגיטריסט הטקסני ג'וני ווינטר, אחד מנגני הבלוז הלבנים הטובים שחיו אז, תפס פיקוד על הקאמבק שעשה צדק עם מאדי וטרס. התוצאה הייתה הפקת

ברכות ואיחולים

מזל טוב לנועה ומור
להולדת הבת
אחות ליאיר
נכדה למירי ויוסי

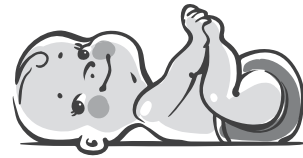
צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב לנועה ולימור
להולדת הבת
אחות לעילאי וזיו
נכדה לעינת ועמרם
ולסבים מנהריה

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב לשי ותומר
להולדת הבת
אחות לגידי ובוועז
נכדה לחדוה ואמיר

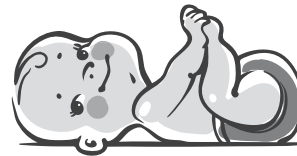
צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב לנועה ויעקב
להולדת הנכדה
בת לליאור וגיל
אחות לאופק ומתן

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

מזל טוב לאורה וגדעון
להולדת הנכד
בן לגבע וקארין

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

עובר ושב

טל אליאב, עדן מזרחי, גלי ברקוביץ,
סתיו הללי, מילי גילת,
נעמה דביר-הופמן ושלי שחר
החלו את לימודיהם כסטודנטים/יות מן המניין

רעות דביר
סיימה מסלול צעירים
ונכנסת למועמדות

בהצלחה אכולן ואכולא!

30 באוקטובר 2020
י"ג בחשון התשפ"א

לכבוד מזכירות קיבוץ מעברות
שלום רב,

הנידון: תודת ענק

שוב ושוב נענית חברתכם. טלילה לאיסוף הבגדים עבור אוכלוסיות חלשות הזקוקות לבגד ולנעל... הפעם היה זה לפני שבועיים. בוקר יום שישי העמסנו על טנדר ועגלה חבילות בגדים מסודרות להפליא. בצהרי היום כבר פרקנו אותן בכפר הבדואי חאן אל-אחמר ליד כפר אדומים העומד בפני פינוי.

לו אתם חברי מעברות הייתם שומעים את קולות הצהלה של המבוגרים בכפר ורואים את מבטי הברק וההשתאות של הילדים, הייתם גאים בחברת קיבוצכם טלילה העושה יום ולילה בשליחות בעלת אופי הומאני וסולידרי כפי שחונכנו מאז היותנו בתנועת הנוער.

תודה לך טלילה ולכם קיבוץ מעברות מכל תושבי הכפר וילדיהם.

נ. ב.

ד"ש חם מהמשפחה ששהתה אצלכם בקיץ שעבר מתוך חשש שילדיה יגורשו מהארץ לעת החופש הגדול.

"ושבו בנים לגבולם"

ימים שקטים ובטוחים
יואל מרשק

